

A Fővárosi Bíróság [...] ügyvéd által képviselt [...] kérelmezőnek dr. László Ildikó Katalin (1245 Budapest, 5 Pf. 1036) ügyvéd által képviselt **Gazdasági Versenyhivatal** (Budapest) kérelmezett ellen verseny ügyben hozott közigazgatási végzés felülvizsgálata iránt indított nem peres eljárásban a bíróság meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A bíróság a jogorvoslati kérelmet elutasítja.

Kötelezi a bíróság a kérelmezőt, hogy az állami adóhatóság külön felhívására és számlájára fizessen meg 7.500 (hétezer-ötszáz) forint le nem rótt jogorvoslati eljárási illetéket.

Kötelezi a bíróság a kérelmezőt, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a kérelmezettnek 20.000 (húszezer) forint perköltséget.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincsen helye.

I n d o k o l á s

A kérelmezett - hivatalból - versenyfelügyeleti eljárást indított - többek között - a kérelmező ellen piacfelosztás gyanúja miatt. Az eljárást később kiterjesztette annak vizsgálatára, hogy történt-e áregyeztetés. Az árkartell gyanúját kérelmezett - többek között - [...] 2006. július 11. és 2006. augusztus 3. napján kelt e-mail üzeneteire alapozta. Az e-mailek tartalmát első meghallgatásán [...] nem tudta egyértelműen megmagyarázni: két lehetséges célt említett: az egyik szerint a repülőtéren tenderre, a másik szerint a hatósági árakhoz készültek a számítások. A vizsgálat során később beszerzett adatokból azonban kiderült, hogy a repülőtéren tender már az email elküldését megelőzően lezárult, 2006. évben pedig eljárás alá vontak nem nyújtottak be kérelmet a hatósági ár emelése érdekében. Az ellentmondó adatok, továbbá újabb e-mail indokolták [...] ismételt meghallgatását, amelyre 2008. november 4. napján került sor. A kérelmezett 2008. november 5. napján kelt Vj-29/2008/255. számú végzésével 1.000.000 forint eljárási bírságot szabott ki. A végzés indokolása szerint a meghallgatás során több alkalommal felhívták [...] figyelmét a jóhiszemű eljárás követelményére egymásnak ellentmondó nyilatkozataira tekintettel. Ennek hatására a meghallgatás alá vont jogi képviselője azt nyilatkozta, hogy a vizsgáló megsértette kijelentésével az ügyfele személyiségi jogait, aki pszichikai állapotára tekintettel nem volt képes további nyilatkozatot tenni. További két vizsgáló részvételével a meghallgatást vezető ismételten felhívta a nyilatkozattételre, egyúttal tájékoztatva az eljárási bírság kiszabásának lehetőségéről. A jogi képviselő ekkor kijelentette, hogy ügyfele továbbra sem képes nyilatkozatot tenni pszichikai állapota miatt. Miután a jegyzőkönyvet átolvasták, a jogi képviselő különösebb indokolás nélkül kijelentette, hogy annak tartalma nem felel meg a valóságnak, és nem írták alá. A rendelkezésre álló adatok alapján a vizsgálat egyik irányát képező írásbeli bizonyíték szerzője [...] volt; meghallgatása nélkül a tényállás megfelelően nem volt tisztázható, és a nyilatkozattételt minden alap nélkül tagadta meg. Ez a magatartás a meghallgatás elhalasztására, megghiúsítására, és ezzel az eljárás elhúzására irányult.

A kérelmező a végzéssel szemben 2008. november 11. napján jogorvoslati kérelemmel élt. Arra hivatkozott, hogy a meghallgatás során a kérdések olyan tárgyakat érintettek, amelyekre már korábban érdemi választ adott, vitatta a meghallgatás hangnemét, továbbá hivatkozott hosszabb ideje fennálló egészségi problémáira, és arra, hogy olyan rossz állapotba került, hogy a meghallgatás során kénytelen volt orvoshoz fordulni.

A kérelmezett a kérelmezővel szemben korábbi 1.000.000 (egymillió) forint eljárési bírságot kiszabó végzését akként változtatta meg a VJ-29/2008/319. számú végzésével, hogy a bírság mértékét 500.000 (ötszázezer) forintra csökkentette. A kérelmezett indokolásában leírta, hogy az újabb meghallgatást a később tudomására jutott új adatok és dokumentumok tették indokolttá, a kérelmező nyilatkozata ellentmondásos volt. Kiemelte, hogy az eljárás hangneme nem szolgálhat indokul a magyarázatadás megtagadására. Megállapította, hogy a kérelmező nem volt nyilatkozat megtételére alkalmatlan állapotban, ezt a kérelmező nem bizonyította. Részben a magatartás negatív eredményére, részben annak célzatos jellegére tekintettel látta indokoltnak a bírság kiszabását. A kérelmező alapos ok nélkül tagadta meg adatszolgáltatási kötelezettségének teljesítését. A kért információk nélkülözhetetlenek voltak a tényállás feltáráshoz és a megalapozott döntéshozatalhoz. A kérelmezett megállapította, hogy a magatartás a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 61. § (1) bekezdésében rögzített mindkét fordulatot megvalósította, tekintettel arra, hogy a válaszadás megtagadása egyrészt az eljárás elhúzódását eredményezte, másrészt a valós tényállás feltárájának megghiúsítására irányult. A kérelmezett azt is megállapította, hogy a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 51. § (7) bekezdésében előírt módon az ügyfelet meghallgatása előtt a szükséges tájékoztatással ellátták, jogaira és kötelezettségeire figyelmeztették, sőt a tájékoztatást a meghallgatás során megismételték. Ezzel kapcsolatos kifogást a jogorvoslati kérelem sem tartalmazott. A bírság mértékének megítélése során a versenytanács annak magas mértékét megalapozó tényezőként figyelemmel volt arra, hogy lényeges, mástól nem beszerezhető információ tekintetében került sor a válaszadás megtagadására. Úgy ítélte meg, hogy az ügyben első alkalommal kiszabásra kerülő eljárési bírságot nem indokolt a maximálisához közel eső mértékben megállapítani, ezért mérsékelte azt. A kérelmező a bírósághoz 2009. január 13. napján érkezett jogorvoslati kérelmében a kérelmezett eljárési bírságot kiszabó végzésének hatályon kívül helyezését kérte.

A kérelmező előadta, hogy a kérelmezett végzése jogszabályellenes az egyoldalú tényfeltárás, értelmezés miatt. A kérelmezett által nem egyértelműnek minősített válaszok betudhatók az időmúlásnak: életszerűtlen bárkitől azt elvárni, hogy két évvel korábbi e-mail üzenet rendeltetését azonnal és pontosan ismertesse. A kérelmezett vizsgálójának magatartása nagyban hozzájárult [...] későbbi rosszullétéhez. A kérelmező kiemelte, hogy a kérelmezett indokolásában leírt események időrendi sorrendje tévesen került rögzítésre. Kijelentette, hogy a magatartása nem irányult időhúzásra. A kérelmező arra hivatkozott, hogy sérült a Ket. szerinti tisztességes eljáráshoz való joga.

A kérelmezett a jogorvoslati kérelem elutasítását, és perköltségviselésre kötelezését kérte. A végzésének indokait fenntartva hangsúlyozta, hogy [...] ismételt meghallgatása több okból is indokolt volt. A végzés és a jogorvoslati kérelem ugyanazt a tényállást rögzíti. A meghallgatás során a kérelmező nem volt válaszadásra képtelen állapotban. Kiemelte, hogy két okból szállította le a korábban kiszabott bírságot, egyrészt bizonyos magatartásokat kivont az értékelés köréből, másrészt a feszült légkört vette figyelembe, amely részben a vizsgáló magatartására volt visszavezethető.

A jogorvoslati kérelem nem megalapozott.

A bíróság a kérelmezett végzését a Tpvt. 43/H. § (11) bekezdés alapján és a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Knp.) 3. § alapján vizsgálta felül.

A bíróság először azt vizsgálta meg, hogy a Tpvt. 61. § (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállását a kérelmezett helyesen állapította-e meg. A fenti jogszabályhely alapján az ügyféllel és az eljárás egyéb résztvevőjével, illetve a tényállás során közreműködésre kötelezett személlyel szemben eljárási bírság szabható ki, ha az eljárás során olyan cselekményt végez, vagy olyan magatartást tanúsít, amely az eljárás elhúzására, a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányul vagy azt eredményezi. Tehát azt kellett megvizsgálni, hogy miben állt a kérelmező cselekménye vagy magatartása, és az eljárás elhúzóására vagy a valós tényállás feltárásának megghiúsulására irányult-e, illetve azt eredményezte-e, vagyis fennáll-e a kettő között az okozati összefüggés. A kérelmezett végzésének indokolása részben a kérelmező magatartásának negatív eredményére, részben annak célzatos jellegére tekintettel látta indokoltnak a bírság kiszabását. A kérelmező magatartása új meghallgatási időpont kitűzését tette szükségessé, és így az eljárás elhúzóásához vezetett. A célzatosság körében a kérelmezett helyesen állapította meg, hogy a kérelmező ezen magatartást azért tanúsította, hogy a tényállás felderítését megnehezítse. A bíróság egyet ért a kérelmezett azon álláspontjával, miszerint az ügyfél alapos ok nélkül tagadta meg az adatszolgáltatási kötelezettségének a teljesítését, a kért információk nélkülözhetetlenek voltak a tényállás feltárásához és a megalapozott döntéshozatalhoz. A bíróság megjegyzi, hogy a Tpvt. 61. § (1) bekezdése szerint, amennyiben a magatartás következtében - függetlenül az ügyfél szándékának célzatosságától - megvalósul az eljárás elhúzóása, a rendbírság kiszabható. A célzatosság megállapítása nem feltétele a rendbírság kiszabásának, az a bírság mértékének meghatározásakor értékelendő szempont. A bíróság megjegyzi, hogy az értékelés körében a kérelmezett helyesen állapította meg, hogy a magatartás célzatosságára - elismerő nyilatkozat hiányában - csak külső körülményekből lehetett következtetni, és ezekből a különálló, egyenként jogszerűnek minősülő magatartásokból is levonható az érintett személy hozzáállására vonatkozó következtetés. A fő motívum az adott szituációban tanúsított viselkedés, amit erősíthetnek, vagy gyengíthetnék a magatartást megelőzően és azt követően tanúsított magatartások. A kérelmezett helyesen állapította meg, hogy [...] magatartása a Tpvt. 61. § (1) bekezdésében rögzített mindkét fordulatot megvalósította, tekintettel arra, hogy a válaszadás megtagadása egyrészt az eljárás elhúzóását eredményezte, másrészt a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányult.

A Tpvt. 61. § (3) bekezdése szerint a kiszabott eljárási bírság legkisebb összege 50.000 forint, legmagasabb összege vállalkozás esetében az előző üzleti évben elért nettó árbevételének egy százaléka, a vállalkozásnak nem minősülő természetes személy esetében 500.000 forint. Eljárási kötelezettség teljesítésére megadott határidő túllépése esetén az eljárási bírság napi összege vállalkozás esetében legfeljebb az előző üzleti évben elért nettó árbevétel egy napra jutó összegének egy százaléka. A kérelmezett a fenti jogszabályhely előírásait betartva - a bizonyítékokat egyenként és összességében értékelve - mérlegeléssel határozta meg a kiszabott bírság mértékét. A kérelmező árbevételi adatai alapján megállapítható, hogy a kiszabott 500.000 forint eljárási bírság nem haladta meg a törvényi maximumot. A kérelmezett döntéshozatala során mind a súlyosító, mint például a lényeges, mástól nem beszerezhető információval kapcsolatos válaszadás megtagadását, mind az enyhítő körülményeket, mint a meghallgatás körülményeit (feszült légkört), értékelte.

A kérelmező azon hivatkozását, hogy a kérelmezett megsértette a Ket. 4. § (1) bekezdését, a bíróság nem tudta elfogadni. Ezen jogszabályhely szerint az ügyfeleket megilleti - többek között - a tisztességes ügyintézéshez való jog. Ez a jog lényegesen többet jelent, mint pusztán a jogszabályok

megtartását az eljárás során. A tisztességes ügyintézés tágabb értelemben véve magában foglalja az összes eljárási alapelv érvényesülését: a törvény előtti egyenlőséget épp úgy, mint az ügyfél tájékoztatását jogairól és kötelességéről. Sokféle módon lehet tehát vétetni a tisztességes eljárás követelménye ellen. A bíróság megállapította, hogy az eljárása során a kérelmezett nem sértette meg ezt az alapelvet, ugyanis végig a jogszabály adta kereteken belül maradt, a jogszabályok szerint járt el, és a kérelmezőt mindig tájékoztatta jogairól, kötelezettségeiről, a magatartása esetleges következményeiről.

A Ket. 6. §-a alapján az ügyfél köteles jóhiszeműen eljárni, magatartása nem irányulhat a hatóság megtévesztésére vagy a döntéshozatal indokolatlan késleltetésére. A kérelmezett kifejezetten felhívta a kérelmező figyelmét ezen kötelezettségére és a kötelezettség elmulasztásának vagy nem megfelelő teljesítésének jogkövetkezményeire.

Összefoglalva a bíróság megállapította, hogy a kérelmezett végzésének jogi indokolása teljes körű volt, és a döntés érdemben helytálló volt.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pont alapján a 43. § (7) bekezdés szerinti 7.500 forint jogorvoslati eljárási illetéket a Knp. 4. § folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdés alapján a kérelmező viseli.

A kérelmező kérelme nem vezetett eredményre, ezért kérelmező a jogi képviselővel eljáró kérelmezett munkadíjának megtérítésére a 2005. évi XVII. törvény 4. §-a szerint irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (4) bekezdés alapján köteles. A munkadíj mértékét a bíróság a kérelmezett által előterjesztett kérelmek számát, terjedelmét és tartalmát figyelembe véve 20.000 forintban állapította meg.

A végzés ellen a jogorvoslatot a Knp. 3. § (3) bekezdése kizárja.

Budapest, 2009. október 2. napja

dr. Huber Gábor sk.
bíró